

NAȚIONAL.....	2
Unul din zece copii se simte nefericit. Vina vați sunt părinții	2
Unul din zece copii este nefericit	2
Orfanii „exportați” în anii '90 au uitat de România.....	3
Pedepsa pentru elevele bătaușe: o minivacanță.....	8
Salariu 100% în concediul de maternitate	10
Constanța: Policlinica de copii a fost închisă din cauza gerului.....	10
Bebeluș mort, găsit la groapa de gunoi. Procurorii: „Poate fi o crimă”	11
Constanța: Un pedofil și-a omorât nevasta din răzbunare.....	12
INTERNAȚIONAL.....	13
Haiti a devenit raiul pedofililor	13
O fetiță româncă din Italia a încercat să se sinucidă pentru că este discriminată de colegi - presă	13

Unul din zece copii se simte nefericit. Vina va fi suferința părinților

28 IANUARIE 2010

Principala cauză fiind certurile din familie sau divorțul părinților, potrivit unui studiu realizat de The Children's Society în Marea Britanie.

Unul din zece copii se simte nefericit. Vina va fi suferința părinților

Deși perioada copilăriei ar trebui să fie cea mai fericită din întreaga viață, pentru mulți copii ea nu oferă bucuriile specifice vârstei.

Potrivit unui studiu din Marea Britanie, unul din zece copii se simte nefericit din cauza conflictelor izbucnite în familie. Același raport a arătat că cei care locuiesc cu părinții naturali sunt mai fericiți decât cei care sunt crescuți de părinți vitregi sau de un singur părinte. "Schimbările recente în structura familiei influențează direct starea de bine a copiilor", se indică în raport. "Concluzia noastră a fost că, deși majoritatea copiilor sunt fericiți, în fiecare clasă există circa doi care sunt nefericiți și au temeri provocate de felul în care arată", a declarat Bob Reitemeier, director executiv Children's Society.

Un alt studiu al aceleiași organizații a arătat că 21% dintre fete suferă de anxietate și se simt nesigure din cauza aspectului fizic, în timp ce doar 12% dintre băieți au astfel de probleme. În plus, cercetarea demonstrează că școala îi face nefericiți pe circa 12% dintre copii. Unul din zece percepe această instituție ca un factor ce limitează libertatea de a alege și nu are așteptări pozitive legate de viitor.

În cercetare au fost implicați 7.000 de copii, cu vârste între 10 și 15 ani.

Unul din zece copii este nefericit

Miercuri, 27 Ianuarie 2010

Certurile din familie sau divorțul părinților sunt principalele cauze care îi fac pe copii nefericiți, arată un studiu britanic realizat de The Children's Society.

Copiii care trăiesc alături de părinții naturali sunt mai fericiți decât cei care au părinți adoptivi sau fac parte dintr-o familie monoparentală.

Dintre cei 7.000 de copii britanici participanți la studiu, majoritatea au declarat că se simt nefericiți.

"Fetele sunt, în general, mai puțin fericite decât băieții, deoarece, în afară de probleme din cadrul familiei, ele au și alte îngrijorări, cum ar fi aspectul fizic", se arată în raportul citat de Mediafax.

Deși perioada copilăriei ar trebui să fie cea mai fericită din întreaga viață, pentru mulți copii ea nu oferă bucuriile specifice vârstei. "Concluzia noastră a fost că, deși majoritatea copiilor sunt fericiți, în fiecare clasă există circa doi care sunt nefericiți și au temeri provocate de felul în care arată", a declarat Bob Reitemeier, director executiv Children's Society.

Un alt studiu al aceleiași organizații a arătat că 21% dintre fete suferă de anxietate și se simt nesigure din cauza aspectului fizic, în timp ce doar 12% dintre băieți au astfel de probleme.

Orfanii „exportați” în anii '90 au uitat de România

Ionela Săvescu Duminică, 24 Ianuarie 2010

Autoritățile române nu s-au interesat niciodată de viața celor câtorva zeci de mii de copii înfiați de străini. După 20 de ani, nici ei nu mai sunt interesați de unde au plecat.

Peste 16.000 de dosare de adopții din perioada 1990-1997 vor fi deschise de Oficiul Român pentru Adopții (ORA), pentru că, în prezent, datele despre cei plecați în străinătate sunt puține, uneori chiar inexistente. Pentru că solicitările celor înfiați de a-și găsi părinții biologici sunt din ce în ce mai multe, ORA vrea să întocmească o bază de date digitală. Până atunci, vrafurile de dosare stau undeva în arhivă.

Primii orfani înfiați imediat după Revoluție trăiesc acum în Franța. După zile petrecute la miliție, repatrieri abuzive și greva foamei a francezilor, 63 de copii au plecat, împreună cu noii lor părinți, cu primul avion, în prima săptămână a lunii ianuarie. Nu mai aveau nimic de așteptat. În Aeroportul Otopeni au găsit timp pentru câteva poze pentru reporterii francezi de la „Paris Match”, între două scutece schimbate și încă o tură de plânsete.

După 20 de ani, le-am dat de urmă. Împliniți profesional sau sentimental, ori rămași aceiași copii, nu mai aruncă niciun semn de întrebare trecutului. E ca și cum

România nici n-a existat vreodată pentru ei, decât într-un dosar de adopție, pe care oricum nimănui nu-i vine niciodată să-l deschidă.

„Ne întrebam cum o vom «domestici»”

Roxana Chabin s-a născut parcă la 8 ani. A plecat din România cu ajutorul soților Chabin. Până atunci, parcă nici n-a trăit vreodată la casa de Copii numărul 5 din București.

Tatăl ei adoptiv, Philippe Chabin, a vrut s-o ia definitiv de prima dată când a vizitat-o la orfelinat, împreună cu soția lui Marie-Jo, în 1987: „Când am văzut-o, părea foarte frumoasă. Ne-am întrebat amândoi atunci cum o vom «domestici». Marie-Jo, soția mea, i-a întins mâna. Roxana i-a prins-o. Ea singură”.

Așa s-au îndrăgostit definitiv de un copil orfan. N-au putut s-o ia în Franța, pentru că Ceaușescu refuza să le facă pașapoarte. S-au întors de 11 ori în România măcar s-o vadă și să știe că n-a luat-o nimeni de acolo, pentru că adopțiile naționale erau prioritare.

În iunie 1989, Philippe a făcut pentru prima dată greva foamei, în aeroportul din Orly, s-o poată lua cu acte la ei acasă. Și-n România, la începutul lui decembrie '89, pe 9, a făcut același lucru, când a venit să sărbătorească cei 8 ani ai Roxanei.

„Grevă era ultima mea carte”, povestea Philippe. A fost luna în care li s-au clarificat toate nedumeririle și în care s-a rezolvat adopția.

1990. Roxana și Philippe Chabin, la Aeroportul Otopeni, înainte de plecare

„Nu-mi amintesc decât războiul”

Tot ce-și aduce aminte Roxana din România este „războiul”. Așa a văzut ea Revoluția din '89. „Nu ne lăsau femeile de la orfelinat să ieșim. Spuneau că sunt bărbați pe acoperiș care or să ne facă rău”.

După un an, soții Chabin i-au adus, tot din România, un frate Roxanei. Teodor avea 5 ani când tatăl său a sosit cu el la ușă. „Pentru el, adopția a fost mai rapidă”, povestește Roxana.

Pentru ea, totul a decurs firesc de când a ajuns acolo: „Am uitat încă de atunci cuvintele pe care le știam în românește. Îmi amintesc că aici era foarte, foarte multă lume, cum nu văzusem niciodată. Eu nu ieșisem niciodată din casa de copii”.

În vara lui 1999, Roxana a venit să-și cunoască părinții naturali. Chiar dacă familia ei se temea să nu rămână în România, au ajutat-o să-i caute. Prin directoarea casei de copii, au găsit-o pe mama ei, într-un cartier marginal al Capitalei. „Mai bine nu veneam, deși nu cred c-aș fi putut trăi fără să știu cine sunt”.

Roxana nu-și aduce aminte cum o cheamă pe mama ei, iar pe tatăl său n-a apucat să-l cunoască. „Tot ce știu e că o bătea. Când am întreat-o pe mama de ce m-a abandonat, n-a știu ce să-mi răspundă. Nici nu cred că știe să scrie, pentru că în documente semnează cu o cruce”. Are și frați în România, dar n-o mai interesează nimic.

Acum are 28 de ani. Locuiește în orașul Ponthierry și lucrează ca brancardier pe o ambulanță. E lesbiană și nu vrea să vorbească despre asta. De doi ani s-a și căsătorit civil cu Jennifer Fargier, femeia vieții ei, care are 24 de ani.

S-au cunoscut prin niște prieteni comuni și au rămas împreună. Se alintă spunându-și „bebe” sau „bebinou” și cresc amândouă o pisică. La adopția unui copil nu s-au gândit încă, dar, pentru moment, nici nu intră în discuție.

La mijlocul anului 1988, Ceaușescu intrezicea orice adopție internațională. „Copiii aceștia deveniseră niște obiecte de șantaj între clanul Ceaușescu și autoritățile franceze”, povestește Philippe Chabin. Pentru că nu obținuse niște avantaje economice cu Franța, „clanul” închise povestea adopțiilor internaționale.

Pe 21 decembrie, Chabin era la Ambasada Franței, în ultima zi de grevă a foamei. Acolo l-a întâlnit pe Ilie Năstase, venit să se intereseze de un zbor la Paris. S-au întâlnit în avionul care plecase în Franța, spre seară. Philippe Chabin a văzut „pe viu” începutul Revoluției la București. A fost repatriat imediat, i s-a dat pașaportul în mână, iar la aeroport miliția l-a sfătuit să nu se mai întoarcă.

Dar a făcut-o pentru Roxana: „Mi-ar fi plăcut să particip mai intens la acest eveniment, Revoluția română, mai ales că lăsasem fata fără să știu că e totul în regulă”. În ianuarie 1990, noul guvern de la București le făcuseră copiilor pașapoarte. Roxana avea să plece definitiv din România.

Graba

Chabin își amintește că la aeroport, de atâta nerăbdare, Roxana începuse să-i târâie valiza, să ajungă mai repede la avion. „Zborul a fost excepțional. Avionul a fost o linie gratuită oferită de guvernul francez, special pentru a aduce copiii acolo. La Paris, ne așteptau 70 de ziarști. În primele minute de la aterizare, Roxana a apărut în direct la televiziunea națională franceză, cântând « Frère Jacques »”, povestește Philippe.

Despre dorința fetei de a-și vedea familia naturală, tatăl spune că era îndreptățită să facă asta. „Trebuia să-și construiască singură adevărul despre abandon, pe care l-a idealizat în mai multe rânduri. Ne spunea că a fost răpită și că trebuia să se întâlnească cu mama sa, să-i explice de ce a abandonat-o”. În 1999, la zece ani de la Revoluție, Philippe a găsit o România amestecată. Libertatea era acolo, dar românii încă sufereau iar cerșetorii erau parcă din ce în ce mai mulți. „De partea

cealaltă, am descoperit România rurală, cu peisaje incredibile. O țară extraordinară”.

Philippe spune că n-a intervenit niciodată să modifice ceva în viața copiilor lui, nici măcar atunci când a aflat despre orientarea sentimentală a Roxanei. „Dacă ea a ales asta și e fericită, și noi suntem fericiți. Nu i-am impus modul nostru de a gândi și am lăsat-o să aleagă singură”.

AMBIȚIOȘI. Philippe și Marie Jo au înfiat doi copii abandonți din România

A întins brațele și și-a schimbat soarta

Dorinel Bastide a fost înfiat odată cu Roxana. Au plecat cu același avion în Franța. Au stat unul lângă altul, povestindu-și, pentru ultima dată în românește, ce simțeau. Zăriștii scriau despre ei: „Comentează fără îndoială despre cum va fi în noua lor țară, despre care nu știu încă cu ce ar putea să semene”.

Părinții lui Dorinel, Sandrine și Jean – Pierre, au venit prima dată în România în 1986. Cunoșteau toate formalitățile de adopție, plățiseră 7.000 de franci pentru întocmirea dosarului și au luat acasă primul copil român – pe Damian.

Vizitându-l în câțiva ani de 16 ori, l-au cunoscut și pe Dorinel. Erau născuți în aceeași zi. Pentru ei era un motiv suficient de bun să nu vrea să-i despartă. Copilul plângea de fiecare dată când plecau de la casa de copii, după vizita de „mai bună cunoaștere”. Așa s-au hotărât să-l adopte și să-l ia în Franța. „Pe Damian l-am ales noi. Dar Dorinel ne-a ales pe noi. Cum sa-i rezști unui copil care-ți întinde brațele?”, spunea Sandrine Bastide.

Când tatăl Roxanei făcea greva foamei în fața ambasadei Franței din București, Jean Pierre Bastide fusese arestat, pentru că „încercau să sensibilizeze opinia publică”. Miliția le-a luat pașapoartele și i-au lăsat să se zbată în continuare. Nici ei nu știau cum avea să se sfârșească toate.

Al treilea copil

Din 1987 până în 1989, soții Bastide au venit de 16 ori în România să-l vadă pe Dorinel. Când Ceaușescu a interzis vizitele străinilor în creșe, se consolau auzindu-l la telefon, cântând jumătate în românește, jumătate în franceză.

Singurele detalii despre sănătatea lor pe care le primeau era înălțimea și greutatea copilului. Relațiile francezilor cu cei mici erau intermediare de directoarea casei de copii, Lucia Butucea. Din cauza asta, ea a fost suspendată din funcție și arestată, cu acuzația de spionaj și de relații cu străinii.

Un matematician financiar tare

După 20 de ani, timp în care a învățat la școli prestigioase în Franța, Dorinel s-a dus să facă facultatea la Londra. Lucrează într-o multinațională, unde este un talentat matematician financiar.

Colegii de la facultate i-au făcut chiar și un fan-club, unde îl descriu ca fiind „un adevărat prieten. Un mare talent și un matematician care îți calculează rădăcina pătrată a 59.674 în cinci minute și-ți spune cât este de ușor”.

Talentul lui, însă, îi vine din alte parte. Este un cântăreț de operă amator, cu o voce subțire, ca a unei femei. Susține concerte de dragul prietenilor, a studiat canto și pianul la Colegiul de Muzică Pontault-Combault și vrea să ajungă mare. Despre el spune că de când era mic a început să cânte.

„Vocea mea este foarte înaltă, ceea ce nu m-a ajutat în adolescență. Sunt licențiat în matematică pură și aplicată și acum fac un master în matematică financiară. Și, bineînțeles, continuu să studiez muzica. Nu pot trăi fără ea”.

CARIERĂ. Dorinel (mijloc) a ajuns matematician recunoscut la Londra

CARTEA NEAGRĂ

Copii înfiați doar cu buletinul

Boom-ul adopțiilor internaționale a fost în perioada 1990 – 1997. Chiar dacă cei mici trebuiau monitorizați de autoritățile din România, dosarele de adopție n-au mai multe informații, decât numele copiilor și al părinților adoptivi. S-au făcut averi de pe urma copiilor abandonați, instituțiile internaționale s-au sesizat și, potrivit lor, numărul celor înfiați în perioada aceasta ar fi de două ori mai mare.

Un dosar se rezolva în câteva luni, dacă banii se plasau unde trebuie. Relațiile cu directoarele caselor de copii trebuiau întreținute, deoarece ele știau cel mai bine cum să scoți mai repede un copil din țară.

Și înainte de '90 această practică era valabilă. Nu reprezentau neapărat „mânării” făcute în documente, ci șpăgi date oamenilor din instituțiile implicate ca lucrurile să nu dureze cinci ani, când puteau fi rezolvate în câteva luni, poate chiar un an. Dosarul costa cam 7.000 de lei, finalizarea lui încă 10.000. Mai mult, cu cât mai mulți bani plasai, cu atât copilul adoptat era mai mic.

Și Philippe Chabin știa de practica asta. La ultima vizită în România, în avion a cunoscut un cuplu de francezi care abia adoptaseră un copil de două săptămâni, când nu puteai adopta pe cei mai mici de un an.

Povestea copiilor abandonați în orfelinătele din România a fost prezentată pe larg în presa franceză

Un copil abandonat costa statul român înainte de '89 aproximativ 37.000 de lei anual. Ceaușescu se gândise că era mai bine să-i exporte. Până în 1988, zeci de mii de copii români au fost înfiați de străini.

Pedeapsa pentru elevele bătăușe: o minivacanță

Andreea Archip Joi, 28 Ianuarie 2010

Cele două fete care și-au bătut crunt o colegă scapă mai degrabă nepedepsite, deși Ministerul Educației anunța măsuri ferme.

Nota scăzută la purtare, în mod obligatoriu, poate o mustrare în fața clasei și, în cel mai „rău” caz, o minivacanță de maximum cinci zile, „intitulată”, potrivit regulamentului școlar, „suspendare”. A - ceas ta este pedeapsa pe care o vor primi cele două eleve de la Colegiul Tehnic Energetic din Capitală, pentru că și-au trimis pe patul de spital o colegă. Consiliul profesoral și părinții bătăușelor se vor întâlni mâine, ca să negocieze sancțiunile care, deși par mai degrabă formale, sunt singurele permise de regulament școlar. Același regulament care prevede că elevii-problemă nu pot fi exmatriculați până în clasa a X-a, mai exact, pe durata învățământului obligatoriu.

Responsabilitatea, pasată inspectoratelor școlare

În acest timp, Petronela Mihalache - „victima” celor două eleve care urmează să-și ispășească pedeapsa în semestrul următor - a fost externată din spital, după cinci zile, și refuză să mai meargă la școală de teamă că va primi o nouă „corecție”, pentru că a îndrăznit să le denunțe. „Dacă nu-mi dau voie să mă transfer, îngheț anul, stau acasă și apoi încep iar clasa a IX-a”, spune hotărâtă fata.

Iar cazul Petronelei nu este singular. Ca ea, alte câteva zeci de copii rămân cu traume după ce au fost bătuți de colegi. Dacă vânătăile dispar la un moment dat, psihologii consideră că mai grave sunt sechelele psihice care afectează pe termen lung copilul. Una peste alta, cert este faptul că violența în școli e departe de a deveni istorie. Cel puțin așa arată rapoartele poliției, potrivit cărora, doar anul trecut, peste 1.600 de copii au ajuns la spital, după ce au fost agresați în școală sau în curtea școlii.

Asta, în timp ce maimarii Ministerului Educației se laudă cu programe și strategii prin care ar ține sub control fenomenul. Unul dintre acestea - „Tinerii împotriva violenței” - costă ministerul cinci milioane de euro (fonduri structurale), a început să se deruleze anul trecut și ar impli ca „dezvoltarea unor structuri și mecanisme de informare,

formare, monitorizare și comunicare la nivel local, regional și național". Nimeni nu știe însă cât de eficient este programul, întrucât nici unul dintre funcționarii instituției conduse acum de Daniel Funeriu nu a mai întocmit, de cinci ani, vreun raport referitor la agresiunile la care recurg elevii.

Puși în situația de a da exemple de măsuri reale pentru stagnarea violenței, reprezentanții ministerului fac trimitere doar la un comunicat de presă, emis după bătaia cruntă încasată de Petronela Mihalache: „Ministrul Daniel Petru Funeriu recomandă inspectoratelor școlare să dea dovadă de mai multă fermitate în aplicarea mijloacelor legale de prevenire și combatere a cazurilor de violență în unitățile de învățământ”.

Nimeni nu vorbește însă despre modificarea regulamentului școlar, în așa fel încât elevii-problemă să fie pedepsiți pe măsura faptelor lor, sau despre programe de consiliere pentru cei agresați. Cât despre Simona Tănase, coordonatoarea proiectului care va „toca” cinci milioane de euro pentru module de formare, mese rotunde și sesiuni de informare, ea nu este de găsit.

În acest timp, internetul abundă de scurtmetraje cu elevi împărțindu-și pumni în sălile de clasă. La o căutare superficială, oricine poate găsi cel puțin 500 de înregistrări făcute cu telefonul mobil, care surprind altercații între elevi sau între profesori și elevi. Sute de astfel de cazuri sunt trecute însă sub tăcere în școală.

TRAUME DIN ȘCOALĂ

Copiii bătuți sau terorizați au nevoie de consiliere

Violența în școală, de orice fel, poate fi traumatizantă pentru copii, dacă aceștia nu primesc consiliere. Potrivit psihopedagogilor școlari, agresiunile comise în școală asupra unor elevi pot veni din partea altor elevi, din partea unor grupuri sau găști ori chiar a profesorilor și, de fiecare dată, efectele asupra victimelor sunt diferite.

„Dacă agresiunea vine din partea unui dascăl, care este un adult reprezentativ pentru elev, atunci este nevoie de consiliere pentru medierea conflictului. Dacă e vorba de o ceartă între elevi, aceasta poate fi uitată fără urmări, dar în cazul unei agresiuni fizice, de la elevi de aceeași vârstă, efectele pot fi foarte grave”, explică Luana Ioniță, psihopedagog școlar.

Mai grave de cât aceste tipuri de agresiuni sunt cele care vin din partea grupurilor violente care fac presiuni constant asupra elevului și care duc la destructurarea personalității.

Salariu 100% in concediul de maternitate

Valentina Grigore, sef departament Social

Joi, 28 Ianuarie 2010

Femeile gravide vor beneficia de plata integrala a salariului in perioada concediului de maternitate. Comisia pentru ocuparea fortei de munca si afaceri sociale a Parlamentului European (PE) a admis ieri extinderea concediului de maternitate de la 14 la 18 saptamani si plata integrala a salariului mamei in aceasta perioada. Potrivit eurodeputatei Rovana Plumb, "extinderea concediului de maternitate de la 14 la 18 saptamani – cu o perioada obligatorie de sase saptamani dupa nastere – ii va permite mamei sa isi revina dupa nastere, sa stabileasca o legatura solida cu copilul si sa revina pe piata muncii". In avizul Comisiei se face referire si la oportunitatea ca barbatii sa beneficieze de dreptul obligatoriu la concediu de paternitate, similar cu cel de maternitate, cu exceptia duratei, pentru a putea crea conditiile necesare reconcilierii vietii de familie cu cea profesionala.

Angajatorii trebuie sa ia in calcul cererile lucratorilor in ceea ce priveste transferul de la munca "full time" la "part time" in primele 12 luni dupa nastere, iar luarea concediului de maternitate nu trebuie sa afecteze schema de pensie.

In Romania, indemnizatia in timpul concediului de maternitate (de 18 saptamani, cat este in prezent) este de 85% din venitul asigurat, cu conditia ca mama sa fie asigurata de cel putin sase luni.

» Gravidele nu pot fi concediate in timpul sarcinii si la 12 luni dupa concediul de maternitate sau obligate sa munceasca peste program

Constanța: Policlinica de copii a fost închisă din cauza gerului

26 ianuarie 2010 14:13 Sursa: Antena 3

Policlinica de copii din Constanța a fost închisă marți dimineață din cauza frigului. Conducerea unității a decis ca micuții pacienți să fie preluați de secția de Urgențe. De asemenea, angajații au fost trimiși acasă pentru că temperatura în cabinete și în sala de așteptare a scăzut mult sub 0 grade. Totul din cauza unei defecțiuni la centrala de încălzire.

În sala de așteptare a Policlinicii de copii din Constanța nu se poate sta decât acoperit cu o haină groasă. Cel mai greu este pentru cei mici. Nici în cabinete nu este mai bine. Temperatura a ajuns la minus 8 grade. Așa că medicii au apelat la soluții temporare.

Din cauza frigului, conducerea Spitalului Județean a decis să trimită angajații acasă. Între timp în spital se lucrează la repararea sistemului de încălzire.

Bebeluș mort, găsit la groapa de gunoi. Procurorii: „Poate fi o crimă”

Sursa: Adevarul Adrian Obreja Joi 28 ian 2010

Galati

Zeci de persoane s-au adunat la fața locului.

Trupul neînsuflețit al unui nou-născut a fost găsit printre gunoaie, de către romii care scormonesc printre ele. Vederea cadavrului în stare de descompunere i-a îngrozit pe țișanii care speriați de cabra descoperire au anunțat poliția

Descoperire macabră la groapa de gunoi a Galațiului. Romii care își duc zilele în această zonă și care trăiesc din resturile pe care le pot folosi, au avut parte, miercuri după-amiază, de o descoperire cutremurătoare. În timp ce răscoleau după ceva de mâncare printre gunoaie, au dat peste cadavrul unui nou-născut, în vârstă de doar câteva zile. Nu le-a venit să creadă când au văzut trupul dezvelit al bebelușului, peste care era să treacă un unul dintre camioanele SC Ecosal SA.

“A venit camionul cu gunoi, l-a răsturnat și imediat am început să căutăm ceva de mâncare. Atunci am văzut copilul mort. Nu eram siguri ce e acolo și am dat la o parte pungile și cartoanele și l-am găsit. Copilașul era dezbrăcat complet și vânăt. Camionul care a adus gunoiul era să-l calce. Am anunțat imediat poliția”, a spus unul dintre amărății care trăiesc lângă groapa de gunoi.

Cei aproximativ 30 de romi, aflați în zonă atunci când a fost găsit trupul neînsuflețit al pruncului, nu înțelegeau cum poate o mamă să-și arunce copilașul la gunoi. Aceștia se întrebau câtă cruzime poate să zacă în sufletul acelei femei, încât să comită un asemenea gest.

“Am șapte copii. Stau aici de la groapa de gunoi de foarte mulți ani, mănânc din gunoaie, dar nu am fost în stare să fac așa ceva. Nu mi-am aruncat copiii. Îi cresc așa cum pot. Aia nu este mamă, este monstru ! Nici suflet de câine nu pot spune că are. Merită să stea la închisoare toată viața ei”, a spus unul dintre romi, Marian, în vârstă de 30 ani.

Anchetatorii au început căutarea mamei criminale

O echipă formată din criminaliști, medici legiști și procuror s-a deplasat la fața locului pentru cercetări. Acestora le revine dificila sarcină de a stabili ce s-a întâmplat cu acel pui de om.

„Corpul neînsuflețit era în stare de putrefacție. Medicii legiști au ridicat cadavrul, care a fost transportat la morgă pentru efectuarea necropsiei”, ne-a declarat Cristina Tatulici, purtător de cuvânt al Poliției.

„Am primit o sesizare de la Poliție privind găsierea unui bebeluș la o groapă de gunoi din Galați. Cadavrul copilului intrase deja în putrefacție. Am desemnat un procuror criminalist, care să se ocupe de coordonarea investigațiilor în acest caz”, ne-a declarat prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria Galați, Ionel Gâlcă.

Constanța: Un pedofil și-a omorât nevasta din răzbunare

Sursa: Adevarul Antonia Maer Joi 28 ian 2010 Constanța

Jean Tistu a fost reținut de polițiști

Crimă în localitatea Plopeni: o femeie în vârstă de 37 de ani a fost ucisă de soțul ei azi-noapte, cu două lovituri de cuțit. Făptașul este Jan Tistu, judecat în urmă cu trei ani pentru că și-a abuzat sexual copiii.

Anchetatorii spun că Jan Tistu (39 ani) a consumat băuturi alcoolice împreună cu soția sa, Maria. În stare de ebrietate, bărbatul și-a amintit că are foarte multe să-i reproșeze soției sale.

Tistu s-a răzbunat crunt

Criminalul s-a răzbunat pentru că nevasta l-a turnat, cu cinci ani în urmă, oamenilor legii. În urmă cu cinci ani femeia a depus mărturie în instanță împotriva sa, declarând că l-a surprins în timp ce întreținea relații sexuale cu cei doi copii ai săi: un băiețel, la acea dată în vârstă de 7 ani și o fetiță, de 13 ani. Tistu a fost achitat în 2007 de Curtea de Apel Constanța. Bărbatul nu și-a iertat nevasta cu toate că pe parcursul procesului femeia și-a retractat declarațiile. Miercuri seara, bărbatul și-a amintit dintr-o dată că a stat la pușcărie din cauza ei și i-a reproșat trădarea. Când femeia a ripostat, bărbatul s-a enervat, a luat un cuțit de bucătărie și i l-a împlântat, de două ori, în gât. În tot acest timp, cei doi copii dormeau în camera alăturată.

Femeia a murit pe loc din cauza hemoragiei puternice. Cazul este cercetat de polițiștii Serviciului de Investigații Criminale Constanța. Tistu a fost reținut pentru audieri și urmează să fie prezentat procurorilor cu propunerea de arestare preventivă.

Chiar dacă anchetatorii vor obține arestarea sa, bărbatul nu va sta prea mult după gratii pentru că suferă de o boală cronică în fază terminală și nu poate suporta condițiile de detenție.

Jan Tistu este cercetat în mai multe dosare penale fiind învinuit de furturi și de tulburarea liniștii publice.

INTERNAȚIONAL

Haiti a devenit raiul pedofililor

Sursa: Libertatea 28 Ianuarie 2010, ora 10:49

Cutremurul din Haiti i-a bucurat pe unii, care au văzut un profit sigur și rapid. Este vorba despre pedofili și despre cei care fac trafic cu minori.

Potrivit unui raport prezentat de cotidianul britanic The Sun, foarte mulți micuți care au fost luați de la orfelinate sau din spitale de "rude" au ajuns de fapt pe mâna traficantilor de copii.

Potrivit lui Kent Page, reprezentant UNICEF, cel puțin 15 copii au fost luați de oameni care nu aveau nici un fel de legătură cu ei și se crede că după incident, mulți micuți au fost "salvați" de binevoitori care urmează să îi vândă pe post de sclavi sau să îi dea pedofililor și rețelelor de prostituție.

MEDIAFAX

O fetiță româncă din Italia a încercat să se sinucidă pentru că este discriminată de colegi - presă

Miercuri, 27 ianuarie 2010 / 15:25:14

PADOVA (MEDIAFAX) - O fetiță româncă în vârstă de 13 ani a încercat să se sinucidă în Italia, aruncându-se de la etajul doi al unui imobil, pentru că era supusă discriminării de către colegii de școală, informează ediția electronică a publicației Il Gazzettino.

Tentativa de sinucidere a avut loc săptămâna trecută, dar cazul a ajuns în atenția presei și a autorităților abia luni. Fetița româncă, în vârstă de 13 ani, s-a aruncat de la etajul doi al casei în care locuia, în localitatea Solesino, situată în apropiere de Padova (nord).

Adrian Teodorescu, președintele organizației Alleanza Romena, a declarat că fetița a recurs la acest gest din cauza mediului școlar. "De mult timp, fetița era expusă unui tratament discriminatoriu din partea colegilor de clasă, ea fiind singura imigrantă din acel grup", afirmă Adrian Teodorescu.

În prezent, fetița se află la spital, având o fractură la picior în urma tentativei de sinucidere. A fost vizitată de prieteni, dar de niciunul dintre colegii de clasă.

"Nu avuseserăm probleme cu rasismul, nici noi și nici celălalt copil pe care îl avem", declară tatăl fetiței, un român care se află de mulți ani în Italia. "În schimb, de când ne-am mutat la Solesino, am avut probleme cu fetița, de la începutul anului școlar.

Sursa problemelor o reprezintă colegii de clasă, care nu doresc să o accepte, pentru că este diferită de ei. Nu are haine de marcă, nu are telefon de ultimă generație, iar colegii îi spun că «duhnește a româncă».

Organizația Alleanza Romena a sesizat deja conducerea școlii pentru a face lumină în acest caz.